

Απόφαση της Π.Ε. του NAP, 30 Μάη 2015

6.06.15

Ρήξη τώρα με το νέο μνημόνιο και την πολιτική της υποταγής

ΑΠΟΦΑΣΗ της Π.Ε. του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Οι πολιτικές εξελίξεις επιταχύνονται. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ANEΛ βαδίζει προς την υπογραφή ενός νέου μνημονίου, προετοιμάζοντας για αυτό τους εργαζόμενους αλλά και την βάση του ΣΥΡΙΖΑ. Ανεξάρτητα από τους ελιγμούς, τους αντιπερισπασμούς που πιθανόν επιχειρήσει η κυβέρνηση ή τις επιπλοκές που θα παρουσιαστούν, την μορφή που θα πάρουν οι συμφωνίες (μία ενιαία ή κατά δόσεις), η κατεύθυνση είναι δεδομένη κι έχει αποτυπωθεί στη συμφωνία της 20ης Φλεβάρη. Η όποια συμφωνία διαμορφωθεί μεταξύ ελληνικής κυβέρνησης και ΕΕ- ΔΝΤ δεν μπορεί παρά να είναι αντιλαϊκή. Σε αυτό το συμπέρασμα **κατέληξε η Πολιτική Επιτροπή του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, που συνεδρίασε το Σάββατο 30 Μάη.**

Παρακάτω δημοσιεύονται βασικά αποσπάσματα από την Απόφαση της Π.Ε.:

1. Η πορεία προς τη συμφωνία

Η κατάληξη συμφωνίας από τον ΣΥΡΙΖΑ, η εισαγωγή και η ψήφισή της στη βουλή θα αποτελεί **ποιοτικό στοιχείο για την εξέλιξη της κυβέρνησης σε αντιλαϊκή κατεύθυνση**. Όσο σταθεροί πρέπει να είμαστε στην εκτίμηση για την κατεύθυνση και την ουσία της κυβερνητικής πολιτικής (η οποία θα εκφραστεί και στην αρχιτεκτονική της συμφωνίας κυβέρνησης - ΕΕ/ΔΝΤ), άλλο τόσο πρέπει να είμαστε έτοιμοι για πιθανούς ελιγμούς της κυβέρνησης.

Η πορεία κυβερνητικής διαχείρισης από ΣΥΡΙΖΑ - ANEΛ σηματοδοτεί την **χρεοκοπία** της λογικής της «διαπραγμάτευσης» εντός των ορίων ευρωζώνης/ΕΕ και συμφερόντων κεφαλαίου και της θέσης **«ούτε σύγκρουση ούτε υποταγή»**. Επιβεβαιώνει την **βασική θέση** NAP και ANΤΑΡΣΥΑ ότι το δίλημμα είναι **ρήξη με τους δανειστές και αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης ή νέο μνημόνιο, όπως κι αν ονομαστεί**.

Τους τέσσερις μήνες συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ **αποδείχτηκε πως:**

- **Οι λεγόμενοι «θεσμοί» (τρίοκα) της ΕΕ, της ΕΚΤ και του ΔΝΤ είναι αδίστακτοι** εκπρόσωποι του διεθνούς κεφαλαίου, των τραπεζιτών και των πολυεθνικών, που σαρώνουν τα εργατικά και λαϊκά δικαιώματα με τις μνημονιακές επιλογές και τον οικονομικό στραγγαλισμό, με τις Συνθήκες και τους νόμους της ΕΕ.
- **Η διαπραγμάτευση εντός του πλαισίου της ευρωζώνης και της ΕΕ οδηγεί σε αποδοχή του μνημονιακού πλαισίου, μέσω διαρκών υποχωρήσεων και συμβιβασμούς, σε αποδοχή του μνημονιακού «κεκτημένου».**
- **Ότι αποτελεί αυταπάτη η λογική «ούτε ρήξη, ούτε υποταγή», «κατάργηση των μνημονίων μέσα στην ευρωζώνη».** Ότι για να ικανοποιηθούν και τα πιο στοιχειώδη αιτήματα και ανάγκες εργαζομένων και νεολαίας πρέπει να ανατραπούν τα σχέδια των εκμεταλλευτών τους, να χάσει κέρδη, πλούτο και δύναμη το κεφάλαιο.
- **Ότι το δίλημμα δεν είναι μεταξύ ύφεσης και ανάπτυξης, αλλά μεταξύ των συμφερόντων των εργαζομένων από την μια και του κεφαλαίου από την άλλη, καθώς μια «ανάπτυξη» στηριγμένη στους «υγιείς» επιχειρηματίες και τους τραπεζίτες, με κίνητρο το κέρδος οδηγεί σε νέο γύρο αντιλαϊκών μέτρων.** Γιατί ο ΣΕΒ και οι τραπεζίτες θέλουν **Κινεζοποίηση**. Επιδιώκουν παραμονή στην ευρωζώνη και στην ΕΕ, που θωρακίζουν τα συμφέροντά τους.

Ο χαρακτήρας και η συνολική κατεύθυνση της κυβερνητικής πολιτικής δεν αναιρείται από **ορισμένα αποσπασματικά μέτρα** που ικανοποιούν πλευρές αιτημάτων του κινήματος (π.χ. επαναπροσλήψεις σε δημόσιο και ΕΡΤ, κατάργηση Συμβουλίων διοίκησης και επανεγγραφή “αιωνίων” στα ΑΕΙ), τα οποία υλοποιούνται με τρόπο που δεν αναιρούν το συνολικό πλαίσιο των αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων.

Οι συνέπειες από την επικράτηση της πολιτικής του κυβερνώντος ΣΥΡΙΖΑ θα είναι βαρύτερες και καταστροφικές. Κοινωνικά, οδηγούν σε συνέχιση και στην πορεία κλιμάκωση της υπερεκμετάλλευσης, της φτώχειας, της ανεργίας, της μετανάστευσης κλπ. Πολιτικά, οδηγούν σε ανανέωση του αστικού πολιτικού σκηνικού, ενισχύουν λογικές «εθνικής ενότητας» και κυβερνήσεων εθνικής οικουμενικής σωτηρίας, ενώ δίνουν χώρο ανασυγκρότησης στις μνημονιακές αντιδραστικές, ακόμα και στις φασιστικές δυνάμεις. Ακόμα πιο επικίνδυνο μπορεί να είναι το αξιακό πλήγμα στην έννοια της Αριστεράς, η οποία στις καλύτερες, τις ανατρεπτικές της εκδοχές συνδέθηκε με τους μεγάλους αγώνες του λαού μας, από την κατοχή και τον εμφύλιο μέχρι την καμπή 63-65 και το Πολυτεχνείο. Τι θα σημαίνει να ταυτιστεί τώρα με μια διαχείριση εντός του αστικού πλαισίου;

2. Πολιτικές εξελίξεις και τάσεις στα κόμματα

Η πορεία προς τις νέες μνημονιακές συμφωνίες θα αποτελέσει **κόμβο πολιτικών εξελίξεων και πιθανής βαθύτερης αναδιάρθρωσης του πολιτικού σκηνικού.** Η ΕΕ και το κεφάλαιο καλούν τα κόμματα του συστήματος να συνταχτούν πίσω από την συμφωνία που θα φέρει η κυβέρνηση Τσίπρα, ώστε να πετύχουν την μέγιστη δυνατή συναίνεση. Ανοιχτά μπαίνει από αστικά κέντρα η πρόταση για δημιουργία κυβέρνησης ευρύτατης εθνικής συναίνεσης χωρίς νέες εκλογές, με διάσπαση του ΣΥΡΙΖΑ και συμμετοχή από Ποτάμι, ΠΑΣΟΚ ακόμα και ΝΔ.

Δημιουργούνται αναταράξεις στη ΝΔ, όπου η ηγεσία Σαμαρά θεωρείται από πολλές πλευρές και κέντρα ξεπερασμένη και εμπόδιο στις νέες συνθήκες. Για αλλαγή ηγεσίας και σωτηρία σε σχέδιο κεντροαριστερής διαχείρισης κινούνται στο **ΠΑΣΟΚ.** Το **Ποτάμι** παίζει σταθερά το χαρτί της συστημικής πίεσης στον ΣΥΡΙΖΑ, εμφανιζόμενο ως ένας πιθανός σύμμαχος σε διαχείριση εντός του πλαισίου της ΕΕ, των μνημονίων και των αστικών αναδιαρθρώσεων. Πρέπει να είναι σταθερό το μέτωπό μας απέναντι στα αστικά κόμματα, να συμβάλλουμε στο να μην αναβαπτιστούν μέσα στην λαϊκή απογοήτευση από την κυβερνητική πολιτική, να αντιμετωπίζουμε με πληρότητα την αντιδραστική πολιτική τους.

Η Χρυσή Αυγή προσπαθεί να ανασυνταχτεί στις νέες συνθήκες, να ξεπεράσει με τις μικρότερες απώλειες την δίκη της υποβαθμίζοντας τον πολιτικό χαρακτήρα της (βοηθούμενη στο έργο αυτό και από την μέχρι τώρα διαδικασία). Επίσης, έχει ξαναρχίσει επιθέσεις, ενώ προσπαθεί να παρέμβει στα λαϊκά προβλήματα (μέτωπο πλειστηριασμών, ιδιωτικοποίηση ΟΛΠ).

Ιδιαίτερη σημασία έχουν **οι εξελίξεις στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ** και στο ευρύτερο λαϊκό ρεύμα που τον ψήφισε και σε σημαντικό βαθμό τον στηρίζει.

Στο εσωκομματικό πεδίο κυριαρχεί η επιλογή της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ να κινηθεί εντός των τειχών και να διαπραγματευθεί - η πολιτική κατεύθυνση για συμφωνία με ΕΕ - ΔΝΤ είναι δεδομένη. Η υποταγή στην αντιλαϊκή ασφυξία ευρωζώνης και ΕΕ προβάλλεται σαν αναγκαστικός μονόδρομος, ως «βέλτιστον» μπροστά στο «χείρον», καθώς η αποφασιστική ρήξη αντιμετωπίζεται ως καταστροφικό άλμα στο κενό.

Καταγράφονται όμως διαφωνίες και ενστάσεις από διάφορες πλευρές, κυρίως από τα αριστερά, τόσο από τάσεις που έχουν καταγραφεί στην εσωκομματική αντιπολίτευση (π.χ. Αριστερή Πλατφόρμα), είτε από άλλες που είχαν στηρίξει την γραμμή Τσίπρα (53, Γ. Μηλιός, ΚΟΕ, “πασοκογενείς” κλπ.). Χρειάζεται πιο ολοκληρωμένη παρακολούθηση και εκτίμηση των εσωκομματικών διαφοροποιήσεων. Οι μέχρι τώρα διαφοροποιήσεις συγκροτημένων δυνάμεων και τάσεων του ΣΥΡΙΖΑ, παρά το πολιτικό και ιδεολογικό τους φορτίο, κινούνται με λογική κομματικής και κυβερνητικής νομιμότητας, δεν εκφράζονται στο μαζικό κίνημα και δεν αντιπροτείνουν μια συνολικά διαφορετική πορεία αλλά, στο όνομα της ευρύτερης συσπείρωσης εντός του ΣΥΡΙΖΑ, περιορίζουν τις προτάσεις τους εντός των

ορίων της πολιτικής ΣΥΡΙΖΑ. Έτσι όμως ενισχύεται η αυτολογοκρισία, ενώ το πεδίο διαφοροποίησης παραμένει ατελέσφορα ο ΣΥΡΙΖΑ, οι ανακατατάξεις εντός του κλπ. Για μας **βασικό κριτήριο αποτελεί η έμπρακτη έκφραση των διαφωνιών**, πρώτα και κύρια στο μαζικό κίνημα στην ενίσχυση αγώνων για τα λαϊκά δικαιώματα και κινητοποιήσεων ενάντια στο μαύρο μέτωπο και την κυβερνητική πολιτική.

Βεβαίως, δεν πρέπει να βλέπουμε στατικά τις εξελίξεις, το εύρος και το βάθος των αντιδράσεων θα επαναπροσδιορίζεται υπό το βάρος των εξελίξεων, του χαρακτήρα της νέας συμφωνίας, των λαϊκών αντιδράσεων και της παρέμβασης της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς.

Η οργή, η απογοήτευση, η σύγχυση, αλλά και η αναζήτηση είναι πολύ μεγαλύτερη στην βάση του ΣΥΡΙΖΑ. Διαμορφώνονται τάσεις, μειοψηφικές ακόμα, ανοικτής αμφισβήτησης αλλά και αντιπαλέματος της κυβερνητικής πολιτικής και πιθανόν και ρήξης με τον ΣΥΡΙΖΑ. Σημαντικό κομμάτι του εργαζόμενου κόσμου, ο οποίος αγωνίστηκε και ψήφισε για την κατάργηση των μνημονίων και την άμεση και ορατή βελτίωση της ζωής του, δεν πρόκειται να πειστεί από τις δικαιολογίες ΣΥΡΙΖΑ και θα γυρίσει την πλάτη σε οποιαδήποτε περίπτωση υπογραφής νέου μνημονίου. Αλλά αυτό δεν φτάνει. Το ζήτημα είναι να κινητοποιηθεί για να αποτρέψει μια τέτοια προοπτική.

Η ηγεσία του ΚΚΕ επίμονα αρνείται να σηκώσει το γάντι που πετάει ο ταξικός αντίπαλος: το φόβητρο της άμεσης εξόδου από την ευρωζώνη και ΕΕ. Αντί να απαντήσει στο κρισιμότατο αυτό πολιτικό δίλημμα, δραπετεύει σε έναν στείρο ιδεολογικό αναχωρητισμό. Έτσι, ο αντικυβερνητικός λόγος της ηγεσίας του ΚΚΕ εκφυλίζεται αναπόφευκτα σε συνήθη κοινοβουλευτική αντιπολιτευτική ρητορεία από την μια και καθλώνεται σε οικονομική πάλη για τα εργατικά λαϊκά δικαιώματα από την άλλη, αναγκαία μεν, αποσπασμένη - διαχωρισμένη όμως από τους αναγκαίους και κρίσιμους πολιτικούς στόχους. Το αποτέλεσμα είναι το ΚΚΕ και ο Δ. Κουτσούμπας να αξιοποιούνται από το σύστημα στην αναπαραγωγή της κυρίαρχης τρομοκρατικής τοποθέτησης: «έξοδος από την ευρωζώνη = καταστροφή». Επιπλέον, το ΚΚΕ επιτίθεται με χοντροκομμένα φέματα στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ (πως δεν λέει «έξω από την ΕΕ» αλλά μόνο έξω από το ευρώ) για να κρύψει τις αδυναμίες του. Το ΚΚΕ αρνείται συστηματικά να συμβάλλει σε ένα μέτωπο και κίνημα ανατροπής, δεν συμμετείχε στην κινητοποίηση της 11ης Μάη.

3. Βασικός προσανατολισμός της παρέμβασης του NAP και της αντικαπιταλιστικής αριστεράς

Στο πανελλαδικό σώμα αποφασίσαμε πως: η τακτική της αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης εκφράζεται σήμερα με τους εξής πολιτικούς στόχους:

- **Ανατροπή της πολιτικής κεφαλαίου ΕΕ ΔΝΤ, να ηττηθεί η κυβερνητική πολιτική της διαχείρισης - Αντεπίθεση** του κινήματος και **εργατική - λαϊκή αριστερή αντιπολίτευση στην κυβέρνηση για δουλειά - ψωμί - παιδεία - ελευθερία ενταγμένη στην ανάγκη συγκρότησης μετώπου ρήξης και ανατροπής του μαύρου μετώπου κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ.**
- **Για να μην περάσει το νέο μνημόνιο και το πρόγραμμα της αστικής αναδιάρθρωσης.** Για να ξηλωθούν όλα τα αντιλαϊκά μέτρα και να επιστραφούν τα κλεμμένα από μισθούς συντάξεις, επιδόματα, υγεία, παιδεία, κοινωνικές παροχές. Για ουσιαστικές κατακτήσεις προς όφελος των εργαζομένων και σε βάρος του κεφαλαίου. **Για να σπάσει το «πλαίσιο»** της επιτροπείας, της λεηλασίας μέσω χρέους, της ΕΕ και του ΝΑΤΟ, η συνέχεια του κράτους και του κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού.

Αναγκαίοι όροι για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης είναι:

- το ταξικά **ανασυγκροτημένο νέο εργατικό κίνημα**, ο οργανωμένος λαός και ο παλλαϊκός ξεσηκωμός.

- **μια Αριστερά της νέας εποχής, εργατική και νεολαιίστικη, μετωπική και ανεξάρτητη, αντικαπιταλιστική και ανατρεπτική, επαναστατική και σύγχρονα κομμουνιστική.**

Με βάση αυτά ιεραρχούμε για το αμέσως επόμενο διάστημα τις εξής επιδιώξεις:

α) **συμβολή σε ένα μεγάλο πολιτικοποιημένο ενωτικό κίνημα εργαζομένων, λαού και νεολαίας** για:

- Να μην περάσει η νέα μνημονιακού χαρακτήρα συμφωνία – κατάργηση παλιών μνημονίων. Διακοπή των διαπραγματεύσεων – ρήξη με ευρωζώνη και ΕΕ τώρα!
- Επιθετική διεκδίκηση – ικανοποίηση – επιβολή των ζωτικών αιτημάτων του κινήματος για αυξήσεις στους μισθούς – δουλειά / ανεργία – παιδεία – ελευθερία. Αντεπίθεση όχι αναμονή – ανοχή.
- Ούτε ευρώ στους τοκογλόφους – δυνάστες – δανειστές, παύση πληρωμών, διαγραφή του χρέους.
- Εθνικοποίηση των τραπεζών χωρίς αποζημίωση με εργατικό έλεγχο, προστασία στις λαϊκές αποταμιεύσεις, έλεγχος στην κίνηση κεφαλαίων.
- Άμεση δραστική φορολογία στο κεφάλαιο και στο συσσωρευμένο πλούτο.

Εκδήλωση κινητοποιήσεων, πρόταση απεργιακών μορφών, λογική πανεργατικού παλλαϊκού ξεσηκωμού. Στόχος να μην περάσει η όποια νέα συμφωνία. Σε κάθε περίπτωση να εκδηλωθεί ισχυρό κίνημα εναντίον της, να πληγωθεί σοβαρά η κυβερνητική πολιτική της υποταγής, να ενισχυθεί το αγωνιστικό μέτωπο αντεπίθεσης, αντιπολίτευσης, ρήξης και ανατροπής και οι πολιτικές ανακατατάξεις προς τα αριστερά, έτσι ώστε να δημιουργείται η “μαγιά” εκείνη που θα παίξει πρωτοπόρο ρόλο στη νέα φάση του αγώνα (που θα είναι παρατεταμένος) για να δημιουργηθεί κίνημα, μέτωπο και Αριστερά για την ανατροπή του μαύρου μετώπου κεφαλαίου – ΕΕ – ΔΝΤ και των πολιτικών του εκφραστών.

β) **κάλεσμα σε όλες τις μαχόμενες δυνάμεις της Αριστεράς και του κινήματος να δράσουν από κοινού** και να συμβάλλουν στους παραπάνω σκοπούς. Ξεκαθάρισμα πως η ρήξη με ΕΕ – ΔΝΤ και κεφάλαιο απαιτεί καταρχήν **ρήξη με την κυβερνητική πορεία** και πολιτική. **Η κυβερνητική πολιτική πρέπει να ηττηθεί από αριστερά, πρώτα από όλα μέσα στους εργαζόμενους, για να μην φτάσει να υπογράψει και να ψηφίσει την νέα συμφωνία.** Κάλεσμα για κοινή δράση, συμβολή, συντονισμό ειδικά σε δυνάμεις πολιτικής συνεργασίας και εκτός των τειχών Αριστερά, ΚΚΕ (επιμονή και σχέδιο), δυνάμεις ΣΥΡΙΖΑ που διαφωνούν (επίμονο κάλεσμα να μην βάλουν πλάτη, ούτε να κλείσουν τα μάτια), καθώς και σε άλλες τάσεις του κινήματος, με τον τρόπο που αναλυτικά έχουμε περιγράψει και στο Π.Σ. 2015.

γ) να συνδεθεί ο συνολικός αγώνας ενάντια στο νέο μνημόνιο, **αφενός** με τους οικονομικούς, κλαδικούς ή για επιμέρους θέματα αγώνες που θα συμβάλλουμε να ξεσπάσουν και **αφετέρου με το συνολικό αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα και τον άλλο δρόμο της αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης, που σήμερα έρχονται επιτακτικά στο προσκήνιο. Απαιτείται άμεσα η επιθετική προβολή τους, η παραπέρα επεξεργασία και τεκμηρίωσή τους.**

δ) να ενισχύσει τις τάσεις για **άλλη Αριστερά**, για τον πόλο της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής και ανατρεπτικής Αριστεράς, με ενίσχυση – ανασυγκρότηση – επανεκκίνηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και με προώθηση της πολιτικής συνεργασίας.

ε) να προωθήσει τη διαδικασία συσπείρωσης της κομμουνιστικής πρωτοπορίας, μέσω του διαλόγου για το **πρόγραμμα και το κόμμα** της κομμουνιστικής απελευθέρωσης της εποχής μας.

4. Συμβολή στην αντεπίθεση του κινήματος

Στη συνέχεια η Απόφαση της Πολιτικής Επιτροπής προχωρά σε συγκεκριμένο απολογισμό και προγραμματισμό δράσης όσον αφορά την παρέμβαση στο εργατικό κίνημα, στη δουλειά στη γειτονιά και στην πόλη, στη νεολαία κλπ. Αναδεικνύεται ως ιδιαίτερα θετική η ανάληψη πρωτοβουλίας από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και την ταξική πτέρυγα για κινητοποίηση στις 11 Μάη, ενώ τίθεται συγκεκριμένα καθήκοντα ενόψει της **11ης Ιούνη**.

Όσον αφορά την μέχρι τώρα κίνηση του κόσμου, σημειώνεται πως: Συνολικά, στις κινητοποιήσεις του τελευταίου διαστήματος συμμετέχουν οι πρωτοπόρες δυνάμεις, ένα τμήμα της πολιτικής ανατρεπτικής αριστεράς και ο πιο μαχόμενος κόσμος του αγώνα και **όχι ακόμα ένα ευρύτερο τμήμα εργαζομένων**, το πλατύ δυναμικό του κόσμου του αγώνα. Πρόκειται για αποτέλεσμα της κλιμάκωσης της **τρομοκρατικής εκστρατείας των αστικών κέντρων** ντόπιων και διεθνών, της ιδεολογικής επίθεσης και της ψυχολογικής επεξεργασίας των ΜΜΕ και των εκβιαστικών διλλημάτων που προβάλλει η κυβέρνηση. Στην κατάσταση αυτή εκφράζεται η γενικότερη πορεία του κινήματος τα

προηγούμενα χρόνια, **η κυριαρχία της τάσης ανάθεσης και υποταγής** πάνω στην τάση χειραφέτησης και ανατροπής, η επικράτηση της λογικής του ΣΥΡΙΖΑ. Γι' αυτό και το κλίμα αναμονής και μουδιάσματος εξακολουθεί να καθορίζει τη στάση και την αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεων στους χώρους δουλειάς και το κίνημα. Ιδιαίτερο ρόλο βεβαίως παίζουν και τα πολιτικά ζητήματα της εκτίμησης και στάσης απέναντι στην κυβέρνηση και την πολιτική της, ζητήματα που επηρεάζουν και ταλανίζουν και την μαχόμενη και αντικαπιταλιστική αριστερά, όπως αναλύσαμε και στο Πανελλαδικό Σώμα. Έχουμε επίγνωση αυτών των δυσκολιών. Γι' αυτό έχει μεγάλη σημασία **να ανιχνεύσουμε τα φωτεινά σημάδια**, τις τάσεις πρωτοπόρων τμημάτων να σπάσουν την αναμονή, να τα **εκφράσουμε αγωνιστικά**, με τη διεκδίκηση των αιτημάτων του κινήματος, **με ανεβασμένη απαιτητικότητα** για “μονομερείς” κατακτήσεις και χωρίς λογική “μειωμένων προσδοκιών” και αναμονής, με προγράμματα πάλης που συγκρούονται με την αναδιάρθρωση και συνδέονται με το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα. Απαιτείται όμως και συγκεκριμένη, βαθύτερη, τεκμηριωμένη **πολιτική δουλειά** για την αναγκαιότητα – δυνατότητα της αντικαπιταλιστικής ανατροπής.

Από την άποψη αυτή σημειώνεται πως: Το επόμενο διάστημα, χρειάζεται από όλες τις δυνάμεις μας που παρεμβαίνουν σε κλάδους και χώρους δουλειάς μια συγκεκριμένη δουλειά αποκάλυψης και επιχειρηματολογίας για το πως συνεχίζεται η αντιλαϊκή πολιτική, ποια μέτρα και σε ποια κατεύθυνση παίρνονται, πως προχωρούν οι σοβαρές αναδιρθρώσεις σε όλα τα βασικά ζητήματα (εργασιακές σχέσεις, αμοιβές, ανεργία-προγράμματα, δημόσιο, ιδιωτικοποιήσεις, ασφαλιστικό-ταμεία, κ.ο.κ.). Να γίνει σαφές, ότι **αντιλαϊκά μέτρα και αντεργατική πολιτική δεν σημαίνει αποκλειστικά μείωση μισθών και συντάξεων**, αλλά αφορά το σύνολο των μέτρων και της πολιτικής, **την κατεύθυνση και τα συμφέροντα που εν τέλει εξυπηρετούνται. Αντίστοιχα, απαιτείται ένα συνολικό και μεσοπρόθεσμο σχέδιο αντιπαράθεσης με τα μέτρα, τις αναδιρθρώσεις, τους νόμους και συνολικά με την κυβερνητική πολιτική** με επεξεργασμένους στόχους για κάθε τομέα και ζήτημα, με αιτήματα και προγράμματα πάλης της ταξικής πτέρυγας και της αντικαπιταλιστικής αριστεράς που θα απαντούν από τη σκοπιά των συμφερόντων του κόσμου της δουλειάς και θα ανοίγουν με μαζικούς όρους το ζήτημα του άλλου δρόμου, της δικής μας αντικαπιταλιστικής πρότασης, όπως καθορίσαμε και στο πρόσφατο Πανελλαδικό Σώμα. **Μαζί με τους αγωνιστικούς σταθμούς που θέτουν οι πολιτικές εξελίξεις**, όπως οι πληρωμές των δόσεων, τα νομοσχέδια και η νέα συμφωνία κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ, πρέπει **να εργαστούμε πάνω σε ένα συνολικό σχέδιο ανάπτυξης αγώνων που θα μπλοκάρουν την εφαρμογή των μνημονιακών μέτρων αλλά και των νέων μέτρων** (όπως π.χ. με την αξιολόγηση, κ.α.), **θα διεκδικούν και θα επιβάλλουν με βάση τα αιτήματα του κινήματος**, θα έρχονται σε σύγκρουση με την πολιτική κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ σε όλα τα ζητήματα, σε όλους τους κλάδους και συνολικά.

5. Ανάγκη αντικαπιταλιστικής ανατρεπτικής Αριστεράς

Σήμερα αναδεικνύεται **η δραματική αναγκαιότητα και δυνατότητα της άλλης Αριστεράς, της Αριστεράς της ρήξης και της αντικαπιταλιστικής ανατροπής**. Ειδικά σήμερα που η κυβερνώσα Αριστερά κινείται σε λογική διαχείρισης απαιτείται μια Αριστερά που θα σηκώσει το γάντι της αστικής επίθεσης και της λογικής δεν υπάρχει διέξοδος και ζωή έξω από το ευρώ, την ΕΕ, το ΝΑΤΟ και την καπιταλιστική κερδοφορία, πως η εργατική τάξη και ο λαός είναι καταδικασμένοι να φυτοζωούν, να ταπεινώνονται κλπ. Οι εργαζόμενοι, η νεολαία και ο λαός χρειάζονται σήμερα μια Αριστερά που να μπορεί να αναδείξει και να υποστηρίξει την **αναγκαιότητα, ρεαλιστικότητα, δυνατότητα της ρήξης - εξόδου από ευρώ/ΕΕ, της παύσης πληρωμών του χρέους και της αντικαπιταλιστικής ανατροπής**. **Να προβάλλει και να παλέψει ένα κοινωνικό και πολιτικό σχέδιο ρήξης και ανατροπής, στηριγμένο στον οργανωμένο λαό και τον αγώνα του, στον επαναστατικό αγώνα για να περάσει ο πλούτος και η εξουσία στα χέρια των εργαζομένων, που εμπνέεται από την κομμουνιστική απελευθέρωση στην εποχή μας**.

Το ΝΑΡ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και -με τον δικό της τρόπο- η πολιτική συνεργασία πρέπει να ανταποκριθούν σε αυτή την αναγκαιότητα. Να δίνουν απάντηση στην απογοήτευση και να ανοίγουν το δρόμο σε μια στέρεη ολόκληρη ελπίδα και στο ρεαλισμό της ανατροπής. Κρίσιμο ζήτημα εδώ είναι **η καλύτερη υποστήριξη και τεκμηρίωση της δυνατότητας αντικαπιταλιστικής ανατροπής, του αντικαπιταλιστικού προγράμματος**.

Ποιος μπορεί να το υλοποιήσει; Η εφαρμογή του δεν είναι ζήτημα μιας κυβέρνησης «συνέχειας του κράτους και του ευρωμονόδρομου με άλλο μίγμα», αλλά αποτέλεσμα της ανατροπής αυτού του

πλαίσιου με λαϊκό και πανεργατικό ξεσηκωμό. Άρα η απάντηση στο ερώτημα ποιος και πως θα εφαρμόσει το πρόγραμμα, είναι αλληλένδετη με το ποιος και πως θα ανατρέψει την πολιτική του μαύρου μετώπου κεφαλαίου – ΕΕ – ΔΝΤ. Γι' αυτό πρέπει να μεταφερθεί το **κέντρο βάρους των εξελίξεων στον λαϊκό παράγοντα**, με κέντρο ένα αναγεννημένο και μαχητικό εργατικό κίνημα, με πρώτη έγνοια τη συσπείρωση της νέας εργατικής βάρδιας και των ανέργων.

Ένα αγωνιστικό μέτωπο αντεπίθεσης, αντιπολίτευσης, ρήξης και ανατροπής, στο οποίο θα μπορούσαν να συμβάλλουν με το δικό τους τρόπο όλες οι μαχόμενες δυνάμεις της Αριστεράς και του κινήματος (από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και την ευρύτερη αντικαπιταλιστική αριστερά, το ΚΚΕ και τον αριστερό κόσμο που διαφοροποιείται έμπρακτα από τον ΣΥΡΙΖΑ, μέχρι τους χιλιάδες αγωνιστές του κινήματος) θα μπορούσε να χαράξει και να ανοίξει δρόμο ανατροπής.

Πολιτική ατμομηχανή και πρωτοπόρα δύναμη σε αυτή τη διαδικασία πρέπει και μπορεί να είναι μια μαζική μετωπική αντικαπιταλιστική Αριστερά, ένας πόλος της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής και ανατρεπτικής Αριστεράς, με την ενίσχυση και ανασυγκρότηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και την προώθηση της πολιτικής συνεργασίας, που σηματοδότησε θετικά η συνάντηση ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ΜΑΡΣ.

6. Τρεις τακτικές απέναντι στις διαφοροποιήσεις από ΣΥΡΙΖΑ

Δεν μπορεί να δώσει απαντήσεις η λογική της αντιπολίτευσης εντός του ΣΥΡΙΖΑ ή του ΚΚΕ, της επιστροφής στον καλό ΣΥΡΙΖΑ του 2012 ή στο παλιό καλό ΚΚΕ. Απαιτείται άλλη προσέγγιση και σημειώνονται τρεις τακτικές της κομμουνιστικής και αντικαπιταλιστικής Αριστεράς απέναντι στις διεργασίες και τις πιθανές διαφοροποιήσεις δυνάμεων από τον ΣΥΡΙΖΑ:

Η πρώτη, εκτιμά πως ο ΣΥΡΙΖΑ μεταλλάσσεται ραγδαία προς τα δεξιά, άρα μετατοπίζεται, αφήνει χώρο – πολιτικό κενό, άρα η αντικαπιταλιστική Αριστερά πρέπει να μετακινηθεί στις θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ ή πλησίον τους, να αφήσει το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα που είναι βαρίδι κλπ., να αφήσει το αντικαπιταλιστικό μέτωπο για ένα ευρύτερο μέτωπο αριστερό ριζοσπαστικό κλπ. Η λογική αυτή συνοδεύεται συχνά από την εκτίμηση πως η κυβερνητική πολιτική παίζεται ακόμα και δεν έχει κριθεί. **Πολλαπλά λάθη**: καταρχήν, **υποβαθμίζει το ισχυρό εργαλείο του αναγκαίου αντικαπιταλιστικού προγράμματος**, οδηγεί σε **αναπαραγωγή της αδιέξοδης ρεφορμιστικής λογικής του ΣΥΡΙΖΑ** (ακόμα και στις πιο αριστερές εκδοχές της, που σήμερα είναι τελείως ανεπαρκείς π.χ. “καμιά θυσία για το ευρώ”), δεν κερδίζει υπέρ της αντικαπιταλιστικής ανατρεπτικής λογικής που απαιτεί διαμόρφωση άλλων κριτηρίων όχι αναπαραγωγή των κυρίαρχων, δεν δίνει την μάχη και παραδίδει την ηγεμονία, αντί να ενώνει παραπέρα απειλεί με διάσπαση και σίγουρα πληγώνει (π.χ. ΕΑΑΚ), απειλεί να υποβαθμίσει το αντικαπιταλιστικό μέτωπο (βλ. διπλή ένταξη ΑΝΤΑΡΣΥΑ – ΜΑΡΣ). Τελικά είναι και **πλήρως αναποτελεσματική** ακόμα και στο στόχο που έχει θέσει καθώς δεν κλονίζει τις βάσεις της πολιτικής – ιδεολογικής κυριαρχίας της μεταρρυθμιστικής λογικής του ΣΥΡΙΖΑ, δεν μπορεί να ανακόψει την δεξιά μετατόπιση και δυνάμεων του ΣΥΡΙΖΑ, κι απειλείται με την τύχη προσπαθειών δορυφοροποίησης (π.χ. Πρωτοβουλία των 1.000).

Η δεύτερη βλέπει με εχθρότητα τις προς τα αριστερά διαφοροποιήσεις του ΣΥΡΙΖΑ, τονίζει διαρκώς την ανεπάρκειά τους όχι για να επιδράσει ή και να ηγεμονεύσει αλλά για να τις καταγγείλει (παρόμοια αντίληψη αναπτύσσει το ΚΚΕ). Η λογική αυτή λέει ότι εγώ δεν κάνω κανένα βήμα προς τις δυνάμεις και τις μάζες που μπορεί να κινηθούν προς τα αριστερά, δεν απλώνω χέρι να τις τραβήξω προς τα πάνω, αλλά τους δίνω και μία να πάνε στο βάραθρο του ρεφορμισμού τους. Παραλλαγή αυτή της αντίληψης συναντάμε και μέσα στην αντικαπιταλιστική Αριστερά από λογικές που προκρίνουν την «**ασφάλεια**» στην **περιχαράκωση μιας στείρας αντικαπιταλιστικής γενικόλογίας** ώστε η αντισυστημική αριστερά να κρατήσει την «επαναστατική της καθαρότητα» **χωρίς μετωπική τακτική και επιλογές**.

Η δική μας προσέγγιση έχει σαν αφετηρία την λογική του **αντικαπιταλιστικού εργατικού μετώπου και τη συσπείρωση δυνάμεων** σε ανατρεπτική βάση και με αντικαπιταλιστική επαναστατική ηγεμονία. **Επιδιώκουμε και διευκολύνουμε τη διαφοροποίηση δυνάμεων**, επιδιώκουμε τη συσπείρωσή τους στο αναγκαίο για σήμερα πολιτικό πλαίσιο – πρόγραμμα, ιεραρχώντας ξανά τις αιχμές έτσι ώστε να επικοινωνούν και με τις ανησυχίες και προβληματισμούς του δυναμικού αυτού, προβάλλουμε έμπρακτα την αναγκαιότητα του αντικαπιταλιστικού προγράμματος, μετώπου και του επαναστατικού δρόμου, διεκδικώντας την ηγεμονία σε μια διευρυμένη βάση συσπείρωσης δυνάμεων. Μορφές – χώροι υποδοχής και συσπείρωσης: ANΤΑΡΣΥΑ, κινήσεις – σχήματα – πτέρυγες, πολιτική συνεργασία με βάση και το κατακτημένο πολιτικό πλαίσιο της συνεργασίας και της εκλογικής διακήρυξης ANΤΑΡΣΥΑ – ΜΑΡΣ και βεβαίως και ΝΑΡ – ΝΚΑ – πρωτοβουλία για κομμουνιστικό φορέα. Για να δώσουμε όμως αποτελεσματικά την μάχη για την ηγεμονία, που θα κρίνει τελικά και τη δυνατότητα συσπείρωσης, πρέπει να δίνεται και να κερδίζεται **η μάχη στην ANΤΑΡΣΥΑ**, να ενισχυθεί – αναβαθμισθεί το ΝΑΡ και να συσπειρωθούν δυνάμεις για σύγχρονο κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης, όχι με λογική πρώτα το ένα και μετά το άλλο, αλλά σαν μια διαλεκτικά αλληλένδετη προσπάθεια.

Η σημερινή επιλογή της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς έχει τεράστια σημασία. Ή θα «καθήσει φρόνιμα στην γωνία», ή θα ενσωματωθεί σε ένα νέο ενδιάμεσο ρεφορμιστικό σχήμα που θα ανακυκλώνει τα ίδια αδιέξοδα ή θα προχωρήσει τολμηρά με ένα σχέδιο ρήξης και αντικαπιταλιστικής ανατροπής, συσπείρωσης δυνάμεων σε ανατρεπτική βάση.

7. Για το διάλογο και τη συσπείρωση των δυνάμεων του σύγχρονου προγράμματος και κόμματος κομμουνιστικής απελευθέρωσης

Υπάρχουν οι σχετικές αποφάσεις, χρειάζεται ωστόσο αφενός να ενισχύεται και να τεκμηριώνεται διαρκώς η αναγκαιότητα και αφετέρου να δρομολογηθούν βήματα.

Από τη σκοπιά αυτή:

- Ο τόνος θα πρέπει να είναι στο **αναγκαίο προγραμματικό άλμα** κομμουνιστικής απελευθέρωσης και με ανώτερο φορέα/κόμμα συγκέντρωσης επαναστατών κομμουνιστών.
- Ένας νέος εργατικός κομμουνιστικός φορέας αποτελεί ποιοτικό βήμα **στο πλαίσιο της ευρύτερης αντίληψής μας για το πολιτικό υποκείμενο** (κόμμα, αντικαπιταλιστικό μέτωπο, τάση χειραφέτησης μέσα στο εργατικό κίνημα). Δίνουμε έμφαση στο πρωταρχικό στοιχείο του κόμματος, όχι μόνο επειδή έχουμε καθυστέρηση ή στρεβλώσεις, αλλά κυρίως επειδή οι άλλες δύο καθοριστικές τελικά πλευρές, δεν μπορούν να υπηρετηθούν με το επίπεδο απάντησης στο ζήτημα του κόμματος σήμερα.
- Η απαίτηση για ένα ευρύ αντικαπιταλιστικό εργατικό μέτωπο σε κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο, με το αναγκαίο πρόγραμμα που θέτουμε, δεν μπορεί να υπηρετηθεί από ένα ΝΑΡ το οποίο υστερεί το ίδιο τόσο προγραμματικά, όσο και οργανωτικά και από άποψη ταξικής σύνθεσης.
- Έχουμε απαντήσει στο τελευταίο Πανελλαδικό Σώμα ότι δεν βλέπουμε ούτε βίαιη μετατροπή της ANΤΑΡΣΥΑ σε κομμουνιστικό κόμμα, ούτε συγκρότηση κόμματος ομοσπονδίας με οργανωμένες τάσεις. Αντί αυτών, επιμένουμε στην ανάγκη διατήρησης αλλά και ενίσχυσης/διεύρυνσης του αντικαπιταλιστικού πολιτικού μετώπου της ANΤΑΡΣΥΑ και στη μάχη για επαναστατική προωθητική επανατοποθέτηση μιας σύγχρονης βάσης κομμουνιστικής ενότητας, πέρα από την αναπαραγωγή των γνωστών ιστορικών ρευμάτων.

Το ΝΑΡ αποτελεί τον αποφασιστικό –αλλά όχι μοναδικό– παράγοντα σε μια τέτοια πρωτοβουλία. Μπορεί δε να συμβάλλει σε αυτήν καθοριστικά, **σε τρία πεδία:** Με την πρόταση του για το προγραμματικό περιεχόμενο αυτού του φορέα (Πρόταση Προγραμματικής Διακήρυξης από 3ο Συνέδριο). Με την ένταξη των μελών του όπως και της ΝΚΑ στο νέο φορέα. Με τον πρωτοπόρο και ανιδιοτελή του ρόλο στην εκτύλιξη της σχετικής Πρωτοβουλίας.

Στην κατεύθυνση αυτή, η Π.Ε. συζήτησε και αποφάσισε συγκεκριμένα βήματα για το επόμενο διάστημα.

Θεωρητικό περιοδικό

Υπάρχει ήδη απόφαση για **ίδρυση** ηλεκτρονικού (καταρχήν) **θεωρητικού περιοδικού** με πρωτοβουλία του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση.

Βασικοί σκοποί:

- Ανάπτυξη θεωρητικής δουλειάς σε ότι αφορά ένα σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα, με αφετηρία τον επαναστατικό μαρξισμό και στόχευση τη συμβολή στην επαναστατική δράση.
- Κριτική μελέτη σύγχρονων ιδεολογικών ρευμάτων είτε αυτά αφορούν την αστική σκέψη είτε ρεύματα αναφοράς στο εργατικό κίνημα και την αντικαπιταλιστική πάλη με διαφορετικές αφετηρίες από τις δικές μας.
- Προώθηση θεωρητικού διαλόγου με μαχόμενες δυνάμεις του μαρξισμού στην Ελλάδα και διεθνώς.
- Τεκμηρίωση και ανάλυση σχετικά με βασικά στοιχεία του ελληνικού καπιταλισμού, την ταξική κοινωνική του διάρθρωσή του, την γεωμετρία των οικονομικών τομέων του και την διαπλοκή του με ΕΕ και το ευρύτερο καπιταλιστικό πλέγμα. Τεκμηρίωση και υποστήριξη της αναγκαιότητας και δυνατότητας του αντικαπιταλιστικού προγράμματος, της επαναστατικής τακτικής - στρατηγικής.
- Ανάπτυξη της θεωρίας για το σύγχρονο επαναστατικό υποκείμενο και ειδικά το νέο φορέα κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

Η Πολιτική Επιτροπή του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, 30 Μάη 2015

[Tweet](#)
